

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-00288/20-21

ROZHODNUTÍ

Předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů jako odvolací orgán příslušný podle § 10 a § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, takto:

Rozklad obviněné, společnosti XXXXXX, se sídlem XXXXXX, IČO: XXXXX, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů čj. UOOU-00288/20-15 ze dne 15. července 2020, **se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.**

Odůvodnění

I. Vymezení věci

[1] Podkladem pro řízení ve věci podezření ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů v souvislosti s šířením nevyžádaných obchodních sdělení obviněnou, společností XXXXXX, se sídlem XXXXXX, IČO: XXXXX (dále jen „obviněná“), byly stížnosti doručené Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) dne 8. ledna 2020, 6. února 2020 a 3. dubna 2020. Obsahem jednotlivých podání byly e-mailové zprávy obsahující nabídku vzdělávacích kurzů.

[2] Na základě následujícího řízení pak správní orgán prvního stupně dospěl k závěru, že obviněná porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využila podrobností elektronických kontaktů XXXXXX, XXXXX a XXXXXX za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatelé elektronických adres dali předchozí souhlas. Tím se dopustila přestupku podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., za což jí byla rozhodnutím čj. UOOU-00288/20-15 ze dne 15. července 2020 (dále jen „rozhodnutí“) uložena pokuta ve výši 30 000 Kč.

[3] Proti rozhodnutí však obviněná podala řádný rozklad.

II. Obsah rozkladu

[4] V rozkladu obviněná ohledně obchodního sdělení odeslaného na e-mailovou adresu XXXXXX uvedla, že bylo odesláno zjevně odlišným subjektem, přičemž uvedené souvislosti jako podobná grafika či shoda sídla nemohou zakládat odpovědnost obviněné, ale spíše XXXXXX

[5] Ohledně obchodního sdělení odeslaného na e-mailovou adresu XXXXXX má být, jak uvedla obviněná, bez zjevných důvodů rozporována předmětná prezenční listina. Na ní je sice podpis dotčené osoby vyhotoven až pod tabulkou, nicméně v rámci činnosti vzdělávací agentury se má jednat o běžnou praxi. Obviněná k tomu dále přiložila i souhlas dotčené osoby se zasíláním obchodních sdělení ze dne 13. března 2019 a další prezenční listiny.

[6] Ohledně obchodních sdělení odeslaných na e-mailové adresy XXXXXX má být správním orgánem prvního stupně mylně argumentováno, že je v příslušné prezenční listině uvedena e-mailová adresa odlišná od té, na níž byla obchodní sdělení doručena. Dotčená osoba se však stala zákazníkem obviněné svojí účastí na semináři a „uhrazením vzdělávání“. Je tudíž nerozhodné, z jaké adresy byla vypravena žádost o ukončení zásilek obchodních sdělení.

[7] Jak bylo také připomenuto, obviněná od března do června roku 2020 z důvodu epidemiologické situace a vyhlášení nouzového stavu v České republice fakticky nemohla vykonávat svoji činnost, což jí přivodilo ekonomicky velmi obtížné podmínky. Tato skutečnost by měla být zohledněna ve vztahu k vyšší sankce.

[8] Obviněná proto navrhl napadené rozhodnutí zrušit, případně snížit uloženou pokutu.

III. Rozhodné právo

[9] Ustanovení § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb. zní: *„Pro účely tohoto zákona se rozumí: ... f) obchodním sdělením všechny formy sdělení, včetně reklamy a vybízení k návštěvě internetových stránek, určeného k přímé či nepřímé podpoře zboží či služeb nebo image podniku osoby, která je podnikatelem nebo vykonává regulovanou činnost.“*

[10] Ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb. zní: *„Právnícká osoba se dopustí přestupku tím, že...a) hromadně nebo opakovaně šíří elektronickými prostředky obchodní sdělení...1. bez souhlasu adresáta.“*

[11] Ustanovení § 11 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb. zní: *„Za přestupek lze uložit pokutu do: ...b) 10 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a).“*

[12] Ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb. zní: *„Podrobnosti elektronického kontaktu lze za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky využít pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas.“*

[13] Ustanovení § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb. zní: *„...pokud fyzická anebo právnická osoba získá od svého zákazníka podrobnosti jeho elektronického kontaktu pro elektronickou poštu v souvislosti s prodejem výrobku nebo služby podle požadavků ochrany osobních údajů upravených zvláštním předpisem, může tato fyzická či právnická osoba využít tyto podrobnosti elektronického kontaktu pro potřeby šíření obchodních sdělení týkajících se jejich vlastních obdobných výrobků nebo služeb za předpokladu, že zákazník má jasnou a zřetelnou možnost jednoduchým způsobem, zdarma nebo na účet této fyzické nebo právnické osoby odmítnout*

souhlas s takovýmto využitím svého elektronického kontaktu i při zasílání každé jednotlivé zprávy, pokud původně toto využití neodmítl.“

IV. Posouzení orgánem druhého stupně

[14] Odvolací orgán na základě podaného rozkladu přezkoumal napadené rozhodnutí v celém rozsahu, včetně procesu, který předcházel jeho vydání a nejprve se zabýval argumentací obviněné.

[15] Ohledně obchodního sdělení odeslaného na e-mailovou adresu XXXXX shledal, že toto bylo zjevně zasláno nejen ve prospěch XXXXX, ale i ve prospěch obviněné, a zároveň bylo patrné, že k odeslání došlo prostřednictvím poštovního serveru XXXXX a oba subjekty dlouhodobě postupují ve shodě (systematická spolupráce a propojení). V této souvislosti je také nutno vzít v úvahu i vyjádření uživatelky předmětné adresy ze dne 25. června 2020 (čj. UOOU-00288/20-13), které svědčí o pochybení obviněné. Dotčená osoba pak doložila i další obchodní sdělení odeslaná na e-mailovou adresu XXXXX výlučně obviněnou. Obviněná tudíž zjevně musela touto adresou disponovat, aniž by vůči ní prokázala jakýkoli dispoziční titul. Nadto je třeba připomenout, že součástí textu obchodního sdělení je též informace, podle níž měl být použitý kontakt získán z veřejných zdrojů, což je ovšem z hlediska zákona č. 480/2004 Sb. povolujícího rozesílání obchodních sdělení pouze se souhlasem uživatele anebo na základě tzv. zákaznické výjimky (§ 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb.) nepřípustné.

[16] Dále odvolací orgán konstatoval, že správní orgán prvního stupně nezpochybňoval zákaznický vztah mezi panem XXXXX a obviněnou. Pan XXXX však dne 21. února 2019 odmítl příjem obchodních sdělení, a od uvedeného data proto již nebylo možno jej obesílat obchodními sděleními z právního titulu zákaznického vztahu (§ 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb.). Dalším právním titulem by mohl být souhlas, který obviněná doložila až v rámci rozkladu. Ten ovšem postrádá uvedení elektronického kontaktu, na nějž by mohla být obchodní sdělení zasílána, a proto jej nelze akceptovat. Nadto je třeba i v tomto kontextu připomenout, že součástí textu obchodního sdělení je také informace, podle níž měl být použitý kontakt získán z veřejných zdrojů, což je ovšem z hlediska zákona č. 480/2004 Sb. povolujícího rozesílání obchodních sdělení pouze se souhlasem uživatele anebo na základě tzv. zákaznické výjimky (§ 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb.) nepřípustné.

[17] Ohledně obchodního sdělení odeslaného na e-mailovou adresu XXXXXXX odvolací orgán uvádí, že v rámci prezentace na příslušný seminář pan XXXXX uvedl e-mailovou adresu XXXXXXX. V souladu s ustanovením § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb. tedy mohla obviněná zasílat obchodní sdělení pouze na posledně citovanou e-mailovou adresu, a tedy rozhodně nikoli na e-mailovou adresu XXXXXXX. Zároveň, jak nutno také připomenout, odesílání obchodních sdělení na e-mailovou adresu XXXXXXX pan XXXXX odmítl dne 16. května 2018, a tudíž od uvedeného data nemohla obviněná k příslušnému účelu využívat ani tento elektronický kontakt. I v tomto případě obviněná v textu obchodního sdělení informovala, že použitý kontakt byl získán z veřejných zdrojů, což je ovšem z hlediska zákona č. 480/2004 Sb. povolujícího rozesílání obchodních sdělení pouze se souhlasem uživatele anebo na základě tzv. zákaznické výjimky (§ 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb.) nepřípustné.

[18] Co se týká uložené pokuty odvolací orgán především připomíná, že tato mohla být v souladu s § 11 odst. 2 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb. vyměřena až do výše 10 000 000 Kč. Reálně tedy byla uložena při samé spodní hranici možné sazby a odvolací orgán se plně

ztotožnil se zdůvodněním této výměry obsaženým v rozhodnutí. Svoji stávající ekonomicky obtížnou situaci obviněná nijak věcně nedoložila a k jejímu obecnému tvrzení nelze nijak přihlížet. V této souvislosti odvolací orgán také připomíná, že obviněná může podle zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád požádat o posečkání anebo o povolení rozložit úhradu pokuty na splátky.

[19] Argumentaci obviněné tedy odvolací orgán odmítl a po celkovém přezkoumání neshledal v postupu správního orgánu prvního stupně žádná pochybení způsobující nezákonnost rozhodnutí.

[20] Ze všech výše uvedených důvodů proto odvolací orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nelze odvolat.

Praha 25. října 2021

Mgr. Jiří Kaucký
předseda
(podepsáno elektronicky)